

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 19. kolovoza 2012.

[\[Video\]](#)

Krist je prvina novog čovječanstva

Draga braćo i sestre!

Evandjelje ove nedjelje (usp. Iv 6, 51-58) je završni dio i vrhunac govora kojeg je Isus održao u sinagogi u Kafarnaumu, nakon što je dan ranije nahranio tisuće osoba sa samo pet kruhova i dvije ribe. Isus otkriva smisao toga čuda, to jest da se vrijeme obećanja ispunilo: Bog Otac, koji je manom hranio Izraelce u pustinji, sada je poslao njega, Sina, kao pravi Kruh života i taj je kruh njegovo tijelo, njegov život, prinesen u žrtvi za nas. Mi ga dakle trebamo prihvatiti s vjerom, ne sablažnjavajući se zbog njegova čovještva; i trebamo "blagovati njegovo tijelo i piti njegovu krv" (usp. Iv 6, 54) da bismo imali u samima sebi puninu života. Očito je da taj govor nije izrečen zato da naiđe na odobravanja. Isus to zna i izriče ga namjerno; to je naime bio kritični trenutak, zaokret u njegovu javnom djelovanju. Narod, pa i sami učenici, bili su oduševljeni njime kada je činio čudesna znamenja; i samo umnažanje kruha i ribe bila je bjelodana objava da je on Mesija, tako da je narod neposredno potom htio Isusa trijumfalno ponijeti na rukama i proglasiti ga izraelskim kraljem. No to nije bila Isusova volja. Tim dugim govorom postiže to da kod ljudi oduševljenje splašnjava i pobuđuje mnoga neslaganja. On, naime, objašnjavajući sliku kruha, kaže da je poslan prinijeti vlastiti život i onaj koji ga želi slijediti mora mu se pridružiti na osoban i dubok način, sudjelujući u njegovoj žrtvi ljubavi. Zato će Isus ustanoviti na Posljednjoj večeri sakrament euharistije: zato da njegovi učenici mogu imati u sebi njegovu ljubav – to je presudno – i, kao jedno tijelo sjedinjeno s njim, nastaviti u svijetu njegovo otajstvo spasenja.

Slušajući taj govor narod je shvatio da Isus nije bio Mesija kakvog su htjeli, koji je težio ovozemaljskom prijestolju. Nije tražio od ljudi da pristanu uza nj u osvajanju Jeruzalema; štoviše u

Sveti je grad htio poći da podijeli sudbinu proroka: dati život za Boga i za narod. Oni kruhovi, razlomljeni za tisuće, nisu htjeli potaknuti trijumfalnu povorku, već unaprijed nagovijestiti žrtvu križa, u kojoj Isus postaje Kruh, tijelo i krv prineseni kao žrtva okajnica. Isus dakle upućuje taj govor da rasprši iluziju kod mnoštva i, prije svega, da potakne svoje učenike na jednu odluku. Naime, mnogi od njih od toga trenutka nisu više išli za njim.

Dragi prijatelji pustimo i mi da nas iznova oduševi Kristove riječi: on, zrno pšenično bačeno u brazde povijesti, je prvina novog čovječanstva, oslobođenog raspadljivosti grijeha i smrti. I iznova otkrijmo ljepotu sakramenta euharistije, koja izražava svu Božju poniznost i svetost: njegovu malenost, Bog postaje malen, djeličak svemira da sve pomiri u svojoj ljubavi. Neka nas Djevica Marija, koja je dala svijetu Kruh života, nauči živjeti u dubokom jedinstvu s njim.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana